

GILLETTE

NO RETURN, PLEASE.

FERDINANDO FREGA
A MEMOIR OF CORPORATE MISUNDERSTANDING AND LITERARY REFLECTION

GILLETTE, VISSZAKÜLDÉS NÉLKÜL, KÉREM

THE SYSTEM · 07

2003. december 1-jén hagytam el Gillette Anyát.

Othagytam a vállalati világot, és magam mögött hagytam egy szerepet, amelyet tizennyolc évig töltöttem be.

Nem volt drámai döntés.

Inkább olyan volt, mintha egy régi öltönyt visszaakasztottam volna a szekrénybe, és úgy döntöttem volna, hogy többé nem veszem fel.

Nem azért, mert elkopott.

Egyszerűen azért, mert már nem hasonlított arra az emberre, aki lenni akartam.

Így hát más öltönyt kerestem.

Olyat, amelyben elég hely van egy jövőnek, amelyhez senki engedélye nem kell.

A történetnek itt kellett volna véget érnie.

De vannak történetek, amelyeknek esze ágában sincs véget érni.

Csak várnak.

Aztán egy napon elküldik neked a számlát.

Majdnem huszonhárom évvel később az emberek megállítanak az utcán, és azt mondják:

„Nagyon örülünk, hogy újra a Gillette-nek dolgozol.”

Csak az a gond, hogy nem így van.

És ezt elmagyarázni meglepően nehéznek bizonyul.

Aztán jönnek az elméletek.

„Most te vezeted a GILLETTENARRATIVE-ot, a híres márka új kiadói részlegét.”

Ezen a ponton a valóság hivatalosan is elhagyja a termet.

Rendszerint a következő kérdés jön:

„Hogy a csudába sikerült ez neked? Hatvanegy évesen, egyetemi végzettség nélkül, olaszból egy látványos, tízből négyes jeggyel.”

Ritkán tudom, mit feleljek.

Aztán a volt kollégák kezdenek telefonálni.

Néhányukat láthatóan őszintén érdekli, akadna-e a márkán belül nekik is lehetőség.

Ekkor fedeztem fel valamit, amit soha senki nem magyarázott el nekem:

az irodalomnak vannak mellékhatásai, amelyekre senki sem figyelmeztet.

Ha ezt korábban tudom, talán csendesebb foglalkozást választok.

Talán a horgászatot.

Az értékesítést biztosan nem.

Mostanra már a szülővárosom polgármestere is hallotta a történetet.

Csak remélem, hogy nem jelenik meg az ajtóm előtt azzal, hogy vegyek fel valakit.

Gyakorlati problémám lenne.

Nincsenek irodáim.

Nincs központom.

Nincs humánerőforrás-osztályom.

Csak egy íróasztal.

Egy billentyűzet.

És egy életre való történet.

A többi magammal viszem.

Mert őszintén szólva nem tudnám, hol máshol hagyjam.

Isten hozott a Gillettenarrative.com-on.

*Az üzenetét egy ember fogja elolvasni.
Rendszerint ugyanaz, aki a könyveket írta.*

Tájékoztató a P&G, Gillette, BIC, Wilkinson, Schick és L'Oréal vásárlóinak

Köszönjük üzeneteit és figyelmét.

Kérjük, vegye figyelembe, hogy nem foglalkozunk termékekkel, megrendelésekkel, szállításokkal, kereskedelmi ügyekkel, panaszokkal, árlistákkal vagy különleges árakkal. Semmilyen megrendelést nem dolgozunk fel, a „slow moving” (lassan forgó) kategóriákba tartozókat sem.

Értjük, miről beszél, de ez nem a mi területünk.

Külön köszönet a New York-i nagykereskedelmi ügyfélnek a Pampers-rendeléssel kapcsolatban: kérjük, forduljon közvetlenül a

Cincinnati-ben lévő beszállítóához. Udvariasságból csupán továbbítani tudjuk az üzenetét.

Szívesen és díjmentesen látjuk vendégül Önt szerkesztőségi terünkben, egyszerűen azért, hogy megosszunk Önnel egy helyet, ahol az irodalom találkozik a valósággal – 58 évnyi tapasztalat egy nagy világban, amelyet soha senki nem törölhet el.

Ferdinando Frega
owner@gillettenarrative.com

Ferdinando